Lista 4 z AiSD

Zadanie 8

Kamil Banaś 308262

12 maja 2020

1 Treść

Na każdym polu szachownicy o wymiarach $4 \times n$ znajduje się jedna liczba naturalna. Ułóż algorytm, który umieszcza na szachownicy kamyki w taki sposób, że:

- na każdym polu znajduje się co najwyżej jeden kamień,
- $\bullet\,$ jeśli na poluPznajduje się kamyk, to na polach mających wspólny bok zPnie ma kamyków,
- suma liczb z pól, na których leżą kamyki, jest maksymalna

2 Teoria

Na początku zauważmy, że dla prostokąta 4×1 mamy łącznie 8 możliwości umieszczenia kamyków w sposób zgodni z treścią zadania. Możemy wypisać wszystkie te możliwości i utożsamić każdą z nich z jedną cyfrą w następujący sposób:

0	1	2	3	4	5	6	7
	X				X	X	
		X					X
			X		X		
				X		X	X

gdzie X to pole zajęte przez kamień. W rozwiązaniu zadania możemy dynamicznie przechodzić od lewej strony naszej tablicy i dla każdej kolejnej kolumny obliczyć maksymalne wyniki dla 8 możliwości.

Rozpiszmy dla każdego typu kolumny, jak obliczamy dla niej maksymalny wynik, czyli jakie typy kolumny bierzemy pod uwagę oraz jakie pola z nowej tabeli bierzemy pod uwagę. Przyjmujemy, że wartości w tabeli oznaczamy przez odpowiednio $V[0],\,V[1],\,V[2],\,V[3].$

```
• 0 \leftarrow \max(0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)
```

- $1 \leftarrow \max(0, 2, 3, 4, 7) + V[0]$
- $2 \leftarrow \max(0, 1, 3, 4, 5, 6) + V[1]$
- $3 \leftarrow \max(0, 1, 2, 4, 6, 7) + V[2]$
- $4 \leftarrow \max(0, 1, 2, 3, 5) + V[3]$
- $5 \leftarrow \max(0, 2, 4, 7) + V[0] + V[2]$
- $6 \leftarrow \max(0, 2, 3) + V[0] + V[3]$
- $7 \leftarrow \max(0, 1, 3, 5) + V[1] + V[3]$

Rozwiązaniem będzie korzystanie z powyższych zależności dla obliczenia maksymalnych wyników idąc od lewej dla każdej kolumny. Widzimy także, że dla obliczeń na danej kolumnie potrzebujemy tylko wyników z poprzedniej kolumny; nie musimy pamiętać wyników dla wcześniejszych kolumn.

3 Algorytm

W algorytmie numerujemy kolumny od 1 do n. Ponadto będziemy korzystać z dwóch procedur, które działają w następujący sposób:

- newmaxes(i) dla i—tej kolumny obliczamy maksymalne wyniki dla każdej z 8 możliwości zgodnie z powyższymi zależnościami. Dla kolumny i—tej korzystamy z wyników tylko z kolumny i-1, natomiast dla kolumny 1 liczymy sumę wartości dla pól zajętych przez kamyki,
- max(i) dla i—tej kolumny obliczamy maksymalny wynik, czyli bierzemy maksimum z 8 wyników.

```
\begin{array}{l} \textbf{procedure DP()} \\ \textbf{for } i = 1; i \leqslant n; i \leftarrow i + 1 \ \textbf{do} \\ newmaxes(i) \\ \textbf{end for} \\ \textbf{return } max(n) \\ \textbf{end procedure} \end{array}
```

4 Uzasadnienie poprawności

Niezmiennikiem w zadaniu będzie fakt, że po i-tym kroku pętli w algorytmie dla każdego typu kolumny mamy obliczony maksymalny wynik dla prefiksu tablicy $4 \times i$.

Dowód: Dla i=1 liczymy same sumy wartości pól zajętych przez kamyki, więc dostajemy poprawne wyniki. Natomiast dla większych i zakładamy, że dla prefiksu $4 \times i - 1$ mamy

obliczone maksymalne wyniki w kolumnie i-1. Wobec tego w procedurze newmaxes(i) rozpatrujemy wszystkie możliwości, jaki dany typ kolumny może przyjąć, czyli nie jest możliwe otrzymanie innego wyniku. Zatem dla kolumny i poprawnie obliczymy maksymalne wyniki.

5 Złożoność czasowa i pamięciowa

Widzimy, że procedury newmaxes(i) oraz max(i) działają w czasie stałym, ponieważ wysokość każdej kolumny jest równa 4 przez co wykonujemy stałą liczbę obliczeń i przypisań. Wobec tego złożoność czasowa algorytmu to O(n), gdyż iterujemy po szerokości szachownicy.

Ze względu na to, że wykorzystujemy tylko 16 zmiennych dla trzymania wyników podczas algorytmu to dodatkowa pamięć dla zadania to O(1)